

Μετων., γ λ ε ι ψ ι ά ρ η ς 2, τὸ ὅπ. βλ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ ε ἰ φ τ ρ ο ς.

γλειψομαγειρευτούρα ἡ, ἐνιαχ. γλειψομαγερευτούρα Πελοπν. (Πυλ.)

Ἐκ τοῦ ἄορ. τοῦ ρ. γ λ ε ἰ φ ω καὶ τοῦ οὐσ. μ α γ ε ι ρ ε υ τ ο ῦ ρ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ μ α γ ε ρ ε υ τ ο ῦ ρ α.

Γ λ ε ι ψ ο κ ο υ τ ἄ λ α, τὸ ὅπ. βλ.: Αἰνιγμ.

Καρακάξα μακροπούρα | καὶ γλειψομαγερευτούρα (τὸ τηγάνι).

γλειψοσαγάνης ὁ, ἐνιαχ. γλειψοσαγάνης Μακεδ. (Κκ-στορ.) ἀγλειψουχασάνης Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τοῦ ἄορ. τοῦ ρ. γ λ ε ἰ φ ω καὶ τοῦ οὐσ. σ α γ ἄ ν η, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ σ α χ ἄ ν η. Ὁ τύπ. ἀ γ λ ε ι ψ ο υ χ α σ ἄ ν ῃς διὰ προθετικοῦ α καὶ ἀντιμεταθέσεως.

Γ λ ε ι ψ ο π ι α τ ἄ ς 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γλεντάκι τό, κοιν. γλιντάκι βόρ. ιδιώμ. γλεντάτσι Με-γίστ. Κάσ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. γ λ ἔ ν τ ι.

Μικρὰ διασκέδασις κοιν.: Οἱ γείτονες εἶχανε γλεντάκι καὶ βοῦνξε ὁ τόπος ἀπ' τὰ τραγούδια. "Ὅλο γλεντάκια εἶσαι, στρώσον νὰ κάνης καὶ καμμιὰ δουλειά! Εἶναι καλεσμένος σὲ γλεντάκι κοιν. Σεμνὰ γλεντάκια, νοικοκυρίστικα Γ. Ξενόπ., Ἡ τιμὴ τοῦ ἀδελφ., 2, 33. Ἀπόψε εἶναι σαββατόβραδο, ξεκούραση, γλεντάκι, φιλιά, λογάκια γλιντὰ Κ. Παρρορ., Μεγάλ. παιδ., 73. Συνών. δ ι α σ κ ε δ α σ ο ῦ λ α, ξ ε φ α ν τ ω μ α τ ἄ κ ι, ξ ε φ α ν τ ω σ ο ῦ λ α.

γλεντάρης ὁ, ἐνιαχ. γλετάρης Κρήτ. (Μύρθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ῶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ η ς. Γ λ ε ν τ ῆ ς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γλεντατζής ὁ, ἐνιαχ. γλετατζής Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ῶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -α τ ζ ῆ ς. Πβ. καταλ. -τ ζ ῆ ς.

Γ λ ε ν τ ἄ ρ η ς, τὸ ὅπ. βλ.

γλεντερός ἐπίθ. Στ. Γρανίτσ., Ἀγρια καὶ ἡμερ., 55 γλιντιρός Στερελλ. (Αἰτωλ.) γλιντιρός Στερελλ. (Εὐρυταν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ῶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ε ρ ὁ ς.

1) Τερπνός, εὐχάριστος Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν.): Αὐτὸς εἶναι γλιντιρός τόπους. Γλιντιρὴ λίμνη. Γλιντιρὸ β'νὸ Αἰτωλ. 2) Εὐδιάθετος, εὐθυμός Στ. Γρανίτσ., ἐνθ' ἄν.: Ὁ κάμπος εἶναι ζαλερός καὶ τρώει τὸ γλεντερὸ κοπάδι. Συνών. ἀ λ λ ε γ ρ ἄ τ ο ς, ἀ λ λ ἔ γ ρ ο ς, γ ε λ α σ τ ὁ ς, κ α λ ὁ χ α ρ ο ς, κ ε φ ἄ τ ο ς, π ρ ὁ σ χ α ρ ο ς, χ α ρ ο ῦ μ ε ν ο ς.

γλεντζέδικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γλιντζέδ'κους Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ε ν τ ῆ ς διὰ τοῦ θέμ. τοῦ πληθ. γ λ ε ν τ ῆ ς ἔ δ ε ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι κ ο ς.

Διασκεδαστικός, εὐχάριστος.

γλεντζελής ἐπίθ. ἐνιαχ. γλιντζιλής Θράκ. (Μάδυτ.) Θηλ. γλιντζιλήδ'σσα Θράκ. (Μάδυτ.) Οὐδ. γλιντζιλήδ'κον Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *e ğ l e n c e l i* = διασκεδαστικός. Γ λ ε ν τ ῆ ς ἔ δ ι κ ο ς, τὸ ὅπ. βλ.

γλεντζές ὁ, ἐγλεντσές Λεξ. Βερ. ἐγλεντζές Αἰγιν. Ἴων. (Κρήν. Σμύρν.) — Λεξ. Ψύλλ. Περίδ. Μπριγκ. Μ. Ἐγκυκλ. ἐγλετζές Ἴος Κρήτ. Θράκ. (Μέτρ. Τσακίλ.) ἐγκλετσές Ὑδρ. ἐγ-γλετζές Σύμ. ἐγ-γλεζ-ζές Κάρπ. Κάσ. γλεντζές κοιν. γλιντζές Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Εὐβ. (Αἰδηψ.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) Μακεδ. (Ὀλυμπ.) Στερελλ. (Ἀχυρ.) γλι-τζές Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) Σάμ. (Μαρθόκ.) γλετζές Κεφαλλ. Κρήτ. (Μαλάκ. κ.ά.) Νάξ. (Ἀπύρανθ. Καλόξ.) Πελοπν. (Κοπαν. Μεσσην.) Πάρ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Δημητρ. γλεζές Ἀμοργ. γλεντές Παξ. Θηλ. γλεντζοῦ Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κάμπος Λακων. Κοπαν. Μάν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γλεντζέδισσα Λεξ. Πρω.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *e ğ l e n c e* = διασκεδάσις.

1) Ὁ φίλος τῶν διασκεδάσεων κοιν.: Ὁ πατέρας του ἦταν μέγας γλεντζές. Κάθε βράδυ ξενύχταγε 'ς τὶς ταβέρνες. Ὁ γιός της εἶναι ὁμορφάντρας καὶ γλεντζές κοιν. 'Σ τὰ παλιὰ χρόνια εἶχαμε καλοὺς γλεντζέδες Πελοπν. (Κλειτορ.) Εἶναι μεγάλη γλεντζοῦ, δὲν τῆς παραβγαίνει κανένας 'ς τὸ γλέντι Πελοπν. (Κοπαν.) Εἶδες, μωρή, τί ἐγ-γλετζές εἶναι ὁ ἀξάερός σου! Σύμ. Εἶναι πονὸν γλιντζές οὐ γιός τ'ς κὶ γι' αὐτὸ τὸν ἀγαπᾶν Ἡπ. (Ζαγόρ.) Εἶναι γλιντζές κ' εἶχ' καλὴ καρδιά Εὐβ. (Αἰδηψ.) Αὐτὸς οὐ ἄθρομπους εἶναι διὰ γλιντζές Στερελλ. (Ἀχυρ.) Οἱ γλιντζέδες τρώγουν τὰ λιφτὰ τ'ς κὶ δὲν τὰ λουγαρίζ'ναι αὐτόθ. || Ἄσμ.

"Αἰ, γλεντζοῦ καὶ χορευτοῦ, | περπάταες καὶ χόρευες (ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Μάν.) Συνών. γ λ ε ν τ ἄ ρ η ς, γ λ ε ν τ α τ ζ ῆ ς, γ λ ε ν τ ῆ ς ἄ ρ η ς, γ λ ε ν τ ι σ τ ῆ ς, γ λ ε ν τ ο κ ὅ π ο ς, χ α ρ ο κ ὅ π ο ς. 2) Διασκεδάσις Αἰγιν. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ. Μέτρ. Τσακίλ.) Ἴος Ἴων. (Κρήν. Σμύρν.) Κάρπ. Κάσ. Κρήτ. (Μαλάκ. Σέλιν. Σφακ. κ.ά.) Μακεδ. (Ὀλυμπ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Παξ. Πελοπν. (Σουδεν.) Προπ. (Ἀρτάκ.) Ὑδρ. — Λεξ. Βερ. Περίδ. Μπριγκ.: Καλὸν ἐγλετζέ ἦνρε κείνος ἐδῶ Τσακίλ. || Φρ. Κάνε γλετζέ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Συνών. Κ ἄ ν ε γ ο ῦ σ τ ο - π λ ἄ κ α - χ ἄ ζ ι || Ἄσμ.

Καὶ μιὰ λαμπρή, μιὰ Κυριακή, μιὰ πῖσημην ἡμέρα βγήκαν οἱ κλέφτες 'ς τὸ γλεντζέ, νὰ ρίξουν τὸ λιθάρι Σουδεν.

Δὲν μ' εὐφραίνουν ἐγλεντζέδες οὔτε μὲ παρηγοροῦν, μόνο τὰ γλιντὰ σου μάτια, σὰν γυρίσουν καὶ μὲ δοῦν Κρήν.

Τὸ ἄχ, τὸ βᾶχ ἀπόχτησα καὶ τὸ βαστῶ 'ς τὸ στόμα καὶ τὸ χτικιὸ γιὰ ἐγλεντζέ καὶ κείτομαι 'ς τὸ στρώμα

Αἰγιν.

Τὰ πάθη μου εἶναι ἄνθη μου κ' οἱ πίκρες ἐγλετζές μου

κι ἂν βεριμένω γὼ χαρές, δὲ θὰ τίς δῶ ποτές μου Ἴος

"Εχω σου παραπόνεση ἐτοντεσὰ τὰί μέρες, γιὰτί 'μαι γὼ 'ς τὰ βάσανα κ' ἐσὺ 'ς τ'ς ἐγλετζέδες Κρήτ.

Ποιός κλέφτης τ' ἀποφάσισε νὰ βῇ μέσ' 'ς τὸ βαξέ μου,

νὰ πάρη τὸ βασιλικὸ ἀπού 'τονε γλετζές μου; αὐτόθ.

Ἦρτες τσαὶ ἦρταν οἱ χαρὲς τσ' ἦρταν τσ' οἱ ἐγ-γλεζ-
ζέδες,
μῆλομ μου ζαριφλήδικο μὲ τσὶ χρουσοὺς κοζ-ζέδες!
(ζαριφλήδικο = χαριτωμένο, κοζ-ζέδες = κοντσές = μπου-
μπούκι) Κάσ.

Ἀσπρου μ' τριανταφυλλάζ' μὶ τὸν ἄσπρου σ' τοὺν
κουντζέ,
πᾶρι μὶ 'ς τ'ν ἀγκαλιά σ', γιὰ νὰ κάνουμε γλιντζέ
Ὀλυμπ. || Γνωμ.

Ἡ κάρτσα εἶναι ἐγλεντζές, ἡ ρόκκα εἶναι σεργιάνι
καὶ ἡ καημένη κρεββατή εἶναι σκλαβιά μεγάλη
(κρεββατή = ἀργαλειό· ἡ ὑφαντική εἶναι πολὺ ἐπίπονος
ἐργασία) Σμύρν. Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ.

Τὸ χωράφι 'ναι ἄμε κ' ἔλα, τὸ σκαπέτι 'ναι γλετζές,
τὸ παδέρημο τ' ἀδράχτι οὐλο πρίκες καὶ χολές
(πρίκες = πίκρες· ἡ κλωστική ἀπαιτεῖ πολὺν κόπον) Σέλιν.
Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. Συνών. γ λ ε ν τ ζ ῖ ό,
γ λ έ ν τ η μ α, γ λ έ ν τ ι, γ λ ε ν τ ο κ ό π η μ α, γ λ ε ν
τ ο κ ό π ι, ξ ε φ ά ν τ ω μ α, ξ ε φ ά ν τ ω σ η. 3) Τόπος
διασκεδάσεως Αἰγίν. Παξ.: Ἄσμ.

Μπουγιούκντερε καὶ Θαραπιτά, Τατάβλα καὶ Νιοχώρι,
αὐτὰ τὰ τέσσερα χωριά εἶν' ὁ γλεντζές τσῆ Πόλης
Παξ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γλεντζές Ἀθῆν. Πειρ.
Γλετζές Ἀθῆν., ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλετζές Πάρ.
καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Τοῦ Γλετζέ Πελοπν. (Μεσσην.)

γλεντζιάρης ἐπίθ. ἐνιαχ. Θηλ. γλιτζιάρα Ἡπ. (Ἰωάνν.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ε ν τ ζ έ έ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ι ά ρ η ς.

Γ λ ε ν τ ζ έ έ 1, τὸ ὅπ. βλ.: Ἄσμ.

Χαί Καραβιριά γλιτζιάρα, | πῶμινις χουρὶς πιτάρα
(Καραβιριά = Καρχαμπεριά, ἡ περιοχὴ τῶν Κουρέντων καὶ
Γραμμενοχωρίων).

γλεντζιό τό, Πελοπν. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ε ν τ ζ έ έ.

Διασκεδάσις. Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ ε ν τ ζ έ έ 2.

γλέντιμα τό, Ἀθῆν. (παλαιότ.) Πελοπν. (Γορτυν. Κυ-
νour. Μεσσην. Τριφυλ. Χώρ. κ.ά.) γλέδμα Αἰγίν. γλέντ'μα
Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Κρυόβρ. Μαυρέλ. Νερόμυλ. Φωτειν.
κ.ά.) Μακεδ. (Ἐπταχώρ. Καρπερ. Κατάκαλ. Καταφύγ.
Κοζ. Ρητίν. Ρυάκ. Σαμαρ. κ.ά.) γλιέντ'μα Θεσσ. (Συκαμν.)
γλέντισμα Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Δάρα Ἀρκαδ. Δίβρ. Κάμπος
Λακων.) Ἡπ. (Θεσπρωτ. Κεστρίν.) γλέδισμα Ἀντίπαξ.
Ἴος Κέρκ. Κεφαλλ. Κύθηρ. Κύθν. Μέγαρ. Παξ. Πελοπν.
(Καρδαμ.) γλέντ'σμα Εὐβ. (Στρόπον.) Μακεδ. (Ἐπταχώρ.
Ζουπάν. Καταφύγ.) Στερελλ. (Ἀσπρόπυργ. Ἀστακ. Φθιώτ.
Φωκ. κ.ά.) Ἡπ. (Κούρεντ.) γλέδ'σμα Ἀλόνν. Μακεδ.
(Βόιον κ.ά.) Σκόπ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ὠ, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ λ ε ν τ ῖ ζ ὠ.

Γ λ ε ν τ ζ ῖ ό, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Γνωμ.

Τὸ κέντημα 'ναι γλέντιμα κ' ἡ ρόκκα 'ναι σιργιάνι
καὶ ὁ βουλιαγμένος ἀργαλειὸς σκλαβιά τῶν κορι-
τσιῶνε

(ἀπὸ τὰς γυναικείας ἐργασίας ἡ ποικιλικὴ καὶ ἡ κλωστικὴ
εἶναι παιγνίδια παραβαλλόμενα πρὸς τὴν λίαν ἐπίπονον
ὑφαντικὴν) Πελοπν. (Γορτυν.)

Τὸ κέντημα εἶναι γλέντισμα κ' ἡ ρόκκα εἶναι
σιργιάνι
καὶ ὁ μπουρισμένος ἀργαλειὸς εἶναι σκλαβιά μεγάλη
(συνών. μὲ τὸ προηγούμεν.) Πελοπν. (Δίβρ.)

Ἡ ρόκκα εἶναι γλέδ'σμα, τοῦ πλέξ'μον σιργιάν',
τοῦ κατακαυμένου τ' ἀργαλειὸ εἶναι σκλαβιά μεγάλη
(συνών. μὲ τὸ προηγούμεν.) Σκόπ. Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ.
πολλαχ. || Ἄσμ.

Ποῦ 'χάσαν τοῦ πιδοῦλ' τ'ς δὲν ξέρ'ν τί νὰ κάμ'ν,
ποῦ τό 'χαν ἓνα γλέντ'σμα καὶ μιὰ ψ'λὴ καμάρα
Μακεδ. (Ἐπταχώρ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ ε ν τ ζ έ έ 2.

γλεντής ό, Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ὠ.

Γ λ ε ν τ ζ έ έ 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. καὶ συνών.: Ἄσμ.

Κωσταντῆ γλεντῆ, γλεντῆ, | βάρ' τὰ τούμπανα καλὰ,
νὰ χουρέψ'ν τὰ πιδιά | μὶ τὰ κόλλ'να βρακιά.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλεντῆς Ἀθῆν. Πελοπν.
(Γαργαλ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλέντης Σῶρ.

γλεντησιὰ ἡ, ἐνιαχ. γλεδησιὰ Σπέτσ. γλενδησιὰ Λέρ.

Ἐκ τοῦ ὁρ. τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ὠ.

Ἡ διὰ πολλῶν ἀλιευτικῶν πλοίων ἀλιεῖα ἐνθ' ἄν.

γλέντι τό, κοιν. γλέδι Ἀντίπαξ. Θήρ. Κεφαλλ. Κρήτ.
(Ἄγιος Γεώργ. Χαν. κ.ά.) Παξ. Πελοπν. (Μάν. Ξεχώρ.
κ.ά.) γλέντ' βόρ. ἰδιώμ. γλέδ' Θράκ. (Κομοι.) Κυδων. Σάμ.
γλιέδ' Ἡπ. (Ραδοβούζ.) Θεσσ. (Ἀμπελ. Ἀγία Παρασχ.
Σταυρ.) γλέντιν Λυκ. (Λιβύσσ.) γλέντιν Κύπρ. γλέντι Ἀμοργ.
Κάρπ. Κάσ. Μεγίστ. Σύμ. ἐγλέδι Κρήτ. (Ἄγιος Γεώργ.)
ἐγλέντ' Στερελλ. (Μαλεσ.) ἰγλέντ' Μακεδ. (Γαλατ.) γλένδι
Κρήτ. (Ἀρχάν.) γλέδι Α. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γλέγκι
Τσακων. (Μέλαν.) Πληθ., γλένγια Κῶς (Καρδάμ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ὠ.

1) Διασκεδάσις, εὐωχία κοιν. καὶ Τσακων.: Γυρίζουν ἀπὸ
τρελλὸ γλέντι καὶ δὲ βλέπουν τὴ μύτη τους ἀπὸ τὸ μεθύσι.
Χτὲς εἶχανε τρικούβεργο γλέντι κοιν. Θυμᾶμαι ποῦ 'χε
στρωθῇ τὸ γλέδι 'ς τὴ βλατσούλα (= μικρὴ πλατεῖα) Πε-
λοπν. (Ξεχώρ.) Ἐφαγε οὐλο του τὸ βιός 'ς τὰ γλέντια Πε-
λοπν. (Δάρα Ἀρκαδ.) Ὁ νοῦς τσῆ πετᾶ καὶ ὅλο λούσα καὶ
γλέδια θέλει Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ὁ παδρεμένος δὲ βλέπει ν'
ἀξανοίη γλέδια αὐτόθ. Ἐσφώνησε δὲ λοιπὸς ὁ γαβρός μὶ
τὸ βιθιρό του νὰ γενοῦνε μαζί καὶ τὰ δυὸ γλέδια Κρήτ.
Θ'μῶμι, βρὲ πιδιά, παλιὰ τί γλέδια καὶ τί κακὸ γέν'δανι
Σάμ. Ὁπ' ν' ἀκούσ' γλέντ', μπρουνστ'νὸς εἶναι Εὐβ. (Ἀγία
Ἄνν.) Κάναμαν ἱπρονχτὲς ἓνα καλὸ γλέντ' Ἡπ. (Κουκούλ.)
Μιτὰ τὰ στέφανα 'ς τοῦ γαβροῦ τοῦ σπὶτ' γίγνιται μὴ γάλον
γλιέδ' Θεσσ. (Ἀμπελ.) Μᾶς ἀρέσ'ν τὰ ἰγλέντια Μακεδ.
(Γαλατ.) Πέρουσι ἡμ-μεστον οὐλ-λο γλένγια Κῶς (Καρδάμ.)
Ἐμποίκαμε ἓνα γλέγκι ἐπῆρι (ἐκάναμε ἓνα γλέντι χθές) Τσα-
κων. (Μέλαν.) Ἦρθαν τοῦ βράδ' οἱ ἄλλ' δρακόντ', χαρὲς,
γλέντια μέσα, ἀπ' 'ν χαρά τ'ς (ἐκ παραμυθ.) Στερελλ. (Ἀ-
χυρ.) Βγαίνει ὄξω καὶ γροικᾷ τὰ γλένδια καὶ τσὶ χοροὺς (ἐκ
παραμυθ.) Κρήτ. (Ἀρχάν.) || Φρ. Τὸ ρίχνω 'ς τὸ γλέντι κοιν.
Τὸ 'χω γλέντια καὶ χαρὲς (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) Πε-
λοπν. (Κόρινθ.) || Ἄσμ.

Μοῦ πόνεσε γιὰ συνδροφιά, μοῦ πόνεσε γιὰ γλέντι
Ἡπ. (Μαργαρ.)

Δίχως ἀλάτσι τὸ φαὶ ἄσκημο καὶ ἄροστό 'ναι
καὶ δίχως γλέδι ἡ ζωὴ σωστό μηδενικό 'ναι
Κρήτ. (Ἄγιος Γεώργ.)

